

zela, nechám na tvém učiteli křesťanské nauky. Nebude mít lehký úkol. Doufám, že se mu povede ukázat vám, že Ježíš byl výjimečná osobnost, která geniálním způsobem používala jazyk své doby a zároveň dávala starým heslům naprosto nový a rozšířený obsah. Není divu, že Ježíš skončil na kříži. Jeho radikální poselství o spáse ohrožovalo tolik zájmů a mocenských pozic, že musel být odstraněn.

Když jsme mluvili o Sókratovi, byli jsme svědky toho, jak nebezpečné může být odvolávat se na rozum člověka. S Ježíšem vidíme, jak nebezpečné může být žádat bezpodmínečnou lásku k bližnímu a stejně bezpodmínečné odpuštění. I v dnešním světě sledujeme příklady toho, jak se mocné státy otrásají v základech, mají-li splnit jednoduchý požadavek svobody, lásky, jídla pro chudé a odpuštění nepřátelům země.

Jistě si vzpomínáš, jak si Platón zoufal, když nejspravedlivější člověk v Athénách musel zaplatit svým životem. Podle křesťanské víry je Ježíš jediný spravedlivý člověk, který kdy žil. Přesto však byl odsouzen k smrti. Zemřel tedy za viny všeho lidstva. Říkáme tomu „zástupné utrpení“. Ježíš byl „trpícím služebníkem“, který na sebe vzal viny všeho lidstva, abychom mohli dojít „smíření“ s Bohem a mohli být zproštěni Božího trestu.

PAVEL

Několik dní poté, co byl Ježíš přibit na kříž a pohřben, rozšířily se pověsti, že vstal z mrtvých. Tak ukázal, že byl něco víc než obyčejný člověk. Důkaz, že byl opravdu „syn Boží“.

Křesťanská církev pověst o zmrtvýchvstání Ježíše přijala. Už svatý Pavel tvrdí: „A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná a klamná je i naše víra!“

Všichni lidé teď doufali ve „zmrtvýchvstání těla“. Vždyť Ježíš byl ukřižován pro naši spásu. A teď si, milá Sofie, musíš uvědomit, že na židovské půdě se nejedná o „nesmrtelnost duše“ nebo o nějakou formu „stěhování duší“. To by odpovídalo řeckému – anebo indoevropskému – uvažování. Podle křesťanské nauky však není v člověku nic – ani například lidská „duše“ – , co by bylo samo o sobě nesmrtelné. Církev věří ve „zmrtvýchvstání těla a věčný život“, ale Boží zázrak spočívá právě v tom, že budeme zachráněni před smrtí a „zatracením“. Není to naše vlastní zásluha a nemusíme za ni děkovat nějaké nadpřirozené – nebo vrozené – vlastnosti.

První křesťané začali hlásat „radostné poselství“ o spáse skrze víru v Ježíše Krista. (Řecké slovo „Christos“ je překlad hebrejského „mešaich“, a znamená tedy také „pomazaný“.)